

Petőfi Sándor: Szeretlek kedvesem

Előadja: Kaszás Attila

Hossz: 2:20

<https://youtu.be/9C1Ixn2GYgA>

Szeretlek, kedvesem,
Szeretlek tégedet,
Szeretem azt a kis
Könnyű természetet,
Fekete hajadat,
Fehér homlokodat,
Sötét szemeidet,
Piros orcáidat,
Azt az édes ajkat,
Azt a lány kis kezét,
Melynek érintése
Magában élvezet,
Szeretem lelkednek
Magas röplését,
Szeretem szivednek
Tengerszem-mélységét,
Szeretlek, ha örülsz
És ha búbánat bánt,
Szeretem mosolyod
S könnyeid egyaránt,
Szeretem erényid
Tiszta sugárzását,
Szeretem hibáid
Nafogyatkozását,
Szeretlek, kedvesem,
Szeretlek tégedet,
Amint embernek csak
Szeretnie lehet.
Kivüled rám nézve
Nincs élet, nincs világ,
Te szövődöl minden
Gondolatomon át,
Te vagy érzeményem
Mind alva, mind ébren,
Te hangzol szivemnek
Minden verésében,
Lemondanék minden
Dicsőségül érted
S megszereznék érted
Minden dicsőséget,
Nekem nincsen vágyam,
Nincsen akaratom,
Mert amit te akarsz,
Én is azt akarom,
Nincs az az áldozat,
Mely kicsiny ne lenne
Érted, hogyha te
Örömet lelsz benne,
S nincs csekélység, ami
Gyötrelmesen nem sért,

Hogyha te fájlalod
Annak veszteségét,
Szeretlek, kedvesem,
Szeretlek tégedet,
Mint ember még soha,
Sohasem szeretett!
Oly nagyon szeretlek,
Hogy majd belehalok,
Egy személyben minden,
De mindened vagyok
Aki csak szerethet,
Aki csak él érted:
Férjed, fiad, atyád,
Szeretőd, testvéred,
És egy személyben te
Vagy mindenem nekem:
Lyányom, anyám, húgom,
Szeretóm, hitvesem!
Szeretlek szivemmel,
Szeretlek lelkemmel,
Szeretlek ábrándos
Őrült szerelemmel!...
És ha mindezért jár
Díj avagy dicséret,
Nem engem illet az,
Egyedül csak téged,
A dicséretet és
Díjat te érdemled...
Mert tőled tanultam
Én e nagy szerelmet!

Karinthy Frigyes: Lecke

Előadja: Barbinek Péter

Hossz: 1:09

https://youtu.be/tgVVpMjH2_o

Megsókoltalak, megmutatni,
Hogyan kell nékem csókot adni.
Mégfúltál, úgy öleltelek
Mutatni, hogy ölelj te meg.
És sírtam is, ölelve térded,
Mert tudtam, hittem, hogy megérted,
Bő könnyeim, a könnyü bért,
Mít értem ontsz, a könnyekért.
Eldobtam mindent - íme, lásd,
Hogyan lehet szeretni mást,
Kiért mindent százszor megadnál,
Ezerszer jobban önmagadnál.
Kész vagyok meghalni miattad,
Hogy élj, hogy meg ne halj miattam,
Ahogy hiszem, hiszen mutattad.
Ne tétovázz, ne félj, ne féltsd magad,
Csak az kap ingyen, aki ingyen ad.
Mondtam, szeretlek, mondd, szeretsz-e -

Mindössze ennyi volt a lecke,
Mindössze ennyi a titok,
De jaj neked, ha nem tudod.
Jaj néked, hogyha az egész
Szabály és példa kárbavész -
Jobb lett volna meg sem születni
Nékünk, mint egymást nem szeretni.

Juhász Gyula: Szerelem?

Előadja: Tompos Kátya - zenés vers

Hossz: 2:59

<https://youtu.be/9Z8d1ZPig-c>

Előadja: Benkő Péter

Hossz: 1:00

<https://youtu.be/to6Y7Cgi2aU>

Előadja: Für Anikó

Hossz: 1:00

<https://youtu.be/SXw2TGzTcz4>

Én nem tudom, mi ez, de jó nagyon,
Elrévedezni némely szavadon,
Mint alkonyég felhőjén, mely ragyog
És rajta túl derengő csillagok.
Én nem tudom, mi ez, de édes ez,
Egy pillantásod hogyha megkeres,
Mint napsugár ha villan a tetőn,
Holott borongón már az este jön.
Én nem tudom, mi ez, de érzem,
Hogy megszépült megint az életem,
Szavaid selyme szíven símogat,
Mint márciusi szél a sírokat!
Én nem tudom, mi ez, de jó nagyon,
Fájása édes, hadd fájjon, hagyom.
Ha balgaság, ha tévedés, legyen,
Ha szerelem, bocsásd ezt meg nekem!

Ady Endre: Ha szeretlek

Előadja: Tenki Dalma

Hossz: 1:00

<https://youtu.be/on-pycNIO2E>

Ha szeretlek, akkor hazugság,
Amit igaznak hittem én.
Hazugság a sírás, a bánat
S az összetörtnek hitt remény.
Hazugság akkor minden, minden,
Egy átálmodott kárhozat,
Amely még szebbé fogja tenni
Az eljövendő álmokat.
Ha szeretlek, akkor vergődve
A halált nem hívom soha,

Eltűröm még a szenvedést is,
Nem lesz az élet Golgota.
Mikor álmomból fölébredtem,
A percet meg nem átkozom -
A lelkedhez kapcsolom lelkem
S mint régen, ismét álmodom.
Ha szeretlek... Ne adja Isten,
Hogy hazug legyen ez a hit!...
De mért?... Legyen hitvány hazugság,
Elég, hogy engem boldogít.
Ha úgy érzem, hogy most szeretlek,
Haljak meg most, ez üdv alatt -
Többet ér egy hosszú életnél
Egy álmodó nyújtó pillanat!...

Szabó Lőrinc: Szeretlek

Előadja: Piros Ildikó

Hossz: 0:40

<https://youtu.be/kGDOAY-b4JE>

Szeretlek, szeretlek, szeretlek,
egész nap kutatlak, kereslek,
egész nap sírok a testedért,
szomorú kedves a kedvesért,
egész nap csókolom testedet,
csókolom minden percedet.
Minden percedet csókolom,
nem múlik ízed az ajkamon,
csókolom a földet, ahol jársz,
csókolom a percet, mikor vársz,
messziről kutatlak, kereslek,
szeretlek, szeretlek, szeretlek.

Wass Albert: Mert nagyon szeretlek

Előadja: Klemencsics Antal

Hossz: 1:00

<https://youtu.be/7Nbd4WHNsIU>

Könnycsepp a szempilládon este:
én vagyok.
Én vagyok az a kíváncsi csillag,
mely rád kacsingat
és rád ragyog.
A csók, a csókod, az is én vagyok.
Végigálmodom az álmodat,
ölelésedben én epedek el,
csak én tudom minden kis titkodat.
A kulcs vagyok,
mely szíved rejtett zárjait kinyitja,
s a nyíl vagyok, amely sivítva
holtta sebzi vágyad madarát.
A dal vagyok, mely belőled zokog
holt mámorok tört ívéén át az éjbe:

s én vagyok az a sápadtság, amit
éjfél után, ha bálból jössz haza,
rád lehel a sarki lámpa fénye.

**Kisfaludy Sándor: A kesergő
szerelem(részlet)**

Előadja: Rák Kati

Hossz: 0:40

<https://youtu.be/pq19F4PgMDo>

Az életnek tengerében
Két örvény van: szív és ész;
A kettőnek egygyikében
A jobb ember könnyen vész.
Az ész ezer bajt okozó; -
Ezt el lehet kerülni;
A szív, minthogy ragadozó,
Könnyű benn elmerülni.
Engem a sors forgó szele
Ez örvénybe csapott bele;
S elragadt ez engemet -
A szív szerzi vesztemet.

Radnóti Miklós: Két karodban

Előadja: Mészáros Béla

Hossz: 0:40

<https://youtu.be/FH013eXx8j8>

Két karodban ringatózom
csöndesen.
Két karomban ringatózol
csöndesen.
Két karodban gyermek vagyok,
hallgatag.
Két karomban gyermek vagy te,
hallgatlak.
Két karoddal átölelsz te,
ha félek.
Két karommal átölellek
s nem félek.
Két karodban nem ijeszt majd
a halál nagy
csöndje sem.
Két karodban a halálon,
mint egy álmon
átesem.

Weöres Sándor: A két nem

Előadja: Nagy Kálózy Eszter

Hossz: 2:10

<https://youtu.be/56xKUyaBsZg>

A nő: tetőtől talpig élet.
A férfi: nagyképű kísértet.
A nőé: mind, mely élő és halott,
úgy, amint két-kézzel megfoghatod;
a férfié: minderről egy csomó
kétes bölcsesség, nagy könyv, zagyva szó.
A férfi — akár bölcs, vagy csiznavarga —
a világot dolgokká széthabarja
s míg zúg körötte az egy-örök áram,
címkék közt jár, mint egy patikában.
Hiába száll be földet és eget,
mindég a semmiségen át üget,
mert hol egység van, részeket teremt,
és névvel illeti a végtelent.
Lehet kis-ember, lehet nagy-vezér,
alkot s rombol, de igazán nem él
s csak akkor él — vagy tán csak élni látszik —
ha nők szeméből rá élet sugárzik.
A nő: mindennel pajtás, eleven,
csak az aprózó észnek idegen.
A tétlen vizsgálótól összefagy;
mozogj és mozgasd s már királya vagy:
ő lány sóvárgás, helyzeti erő,
oly férfit vár, kitől mozgásba jó.
Alakja, bőre hívást énekel,
minden hajlása életet lehel,
mint menny a záport, bőven osztogatva;
de hogyha bárki kétkedőn fogadja,
tovább-libeg s a legény vérig-sértve
letottyan címkéinek büvkörébe.
Valóság, eszme, álom és mese
úgy fér hozzá, ha az ő köntöse;
mindent, mit párja bölcsességbe ránt,
ő úgy visel, mint cinkos pongyolát.
A világot, mely észnek idegenség,
bármeddig hántod: mind önéki fátyla;
és végső, királynői díszruhája
a meztelenség.

Heltai Jenő: Vallomás

Előadja: Endrédi Gábor

Hossz: 1:04

<https://youtu.be/OUppnOS02PI>

Mi ketten egymást meg nem értjük
nagyon sajnálom, Asszonyom
de ha nem kellek szeretőnek
egyébre nem vállalkozom.
Például arra, mit gyakorta

szónoki hévvel mond Kegyed,
hogy meggyötört szegény szívénél
legjobb barátja én legyek.
Legjobb barát! Szavamra mondom
megtisztelő egy hivatal
de nem vagyok hozzá elég vén
s ön aggasztóan fiatal.
Ön csupa élet, csupa illat
lángol, vakít, hevít, ragyog
hát hogyne szomjaznám a csókját
én, aki angyal nem vagyok?
Olyan kevés amit kívánok...
Ha osztzkodni restel is
legyen a tisztelt lelke másé
nekem elég a teste is.
Legyen lelkének egy barátja
kivel csevegni élvezet
de ez az örült, ez a mamlasz
ez a barát nem én leszek.
Legyen övé minden poézis
és az enyém csak ami tény
ő oldja meg a problémákat
a ruháját viszont csak én.
Hogy ez a hang szokatlan Önnek
kétségbe kérem nem vonom
de annak, hogy megértsük egymást
csak egy a módja Asszonyom:
Adjon az Úr, ki egy tenyérből
rosszat is, jót is osztogat
rosszabb erkölcsöket Kegyednek
vagy nekem adjon jobbakat!

Lesznai Anna: Nyári nap

Előadja: Trokán Anna

Hossz: 1:02

<https://youtu.be/mrS1Fla2LI4>

Párom ma jön, ajándokul
Bibor szerelmet hoz nekem
S hogy édesb legyen benne bíznom,
Messziről jön és idegen.
Ugy-e azért késtél soká,
Hogy harmatos kín hamva lepjen,
Hogy nyári napok forró lázán,
Mézzé vált vágy verje ki testem.
Csudálkozva nézem karom,
Mint hajlik ölelésre íve,
Mély gyökerű gyönyörök íze,
Gyülemlik csókká ajkamon.
Bő fényözön csurog a kerten,
Sok izzó kelyhű tárt virág,
Én és a kéklő szilvafák
Állunk, várunk napfénykeverten.
Nem is akarunk más gyönyört,

Elég lesz, ha duzzadva éled
Érett testünk - és ha tevéled
Kemény szívem gyengére tört.

Nemes Nagy Ágnes: Gesztenyefalevél

Előadja: Megyes Melinda

Hossz: 0:49

<https://youtu.be/1SMPhZt9FQc>

Találtam egy falevelet,
gesztenyefa levelét.
Míntha megtaláltam volna
egy óriás tenyerét.
Ha az arcom elé tartom,
látom, nagyobb, mint az arcom.
Ha a fejem fölé teszem,
Látom, nagyobb, mint a fejem.
Hogyha eső cseperegne,
nem bánnám, hogy csepereg,
az óriás nappal-éjjel,
óriási tenyerével
befödne a fejemet.

Szilágyi Domokos: Tedd, hogy szeresselek

Előadja: Huszárik Kata

Hossz: 1:25

<https://youtu.be/kvo9vhR4o7k>

Tedd, hogy szeressem magamat.
Tedd, hogy az agyam, hogy a testem
Ne csupán percekig szeressen, mint eddig.
Mert csak így lehet Téged is, jaj szeretnem,
Szívem,
Ne szélsőségesen, de híven.
Ne ily szeszélyesen, de hűn.
Én csúnyácskám, én gyönyörűm,
Én ósdi-keserédesem,
Kencétlenül is ékesen,
Hogy a világ minden éke sem ér föl vele.
Tedd, hogy a tested gyönyörködven magad
szeresse,
Tedd értem, magadért,
Te tedd kibírhatóvá ezt az életet.